

Operació PSI

Són tres alcaldes, una dotzena de regidors, més de cent militants. Afiliats experts, veterans, que en aquests anys han demostrat una fidelitat inqüestionable al partit, però que ara se'n van. Es diuen PSI i estan disposats a seguir-los a catorze pobles.

Ismael López

«E ns preocupa la política del PSOE a nivell municipal perquè ha estat una actuació conservadora, dretana, exempta de la identitat d'esquerres» assenyalava Vicent Ivorra Pérez, número u en la llista del PSI de Benidorm. «La seua majoria —afegeix— és la del poder i la de la faena atorgada per enxufisme. Hi ha un gran disgust dins l'agrupació de Benidorm».

Vicent Ivorra és ara un més entre les dotzenes de militants socialistes d'aquesta ciutat que decidiren abandonar. Donat de baixa el 4 de maig, fa només unes setmanes, Ivorra, exsimpatitzant de la Unitat del Poble Valencià, va ser sisè en la «candidatura alternativa» que, encapçalada pel regidor benidormí de Consum Josep Manuel Beneyto, va decidir d'enfrontar-se al poder omnipresent de Manuel Catalán Chana, alcalde de la vila i del secretari general Angel de la Fuente.

A una assemblea tumultuosa, escandalosa i tensa, on no van ser presents un terç dels militants de l'agrupació la llista dels descontents va dur a cap una verdadera demostració de força. Amb un èxit discret que, al cap de pocs dies, es traduïa en una notable desbandada.

Com veurem, el petit esclafit de la Marina Baixa no fou ni serà l'únic. Però l'atomització de diverses i molt distintes agrupacions socialistes al caliu de la confecció de llistes i de la cursa electoral ha estat tota una sorpresa. Una metxa lenta que ha saltat després de molts mesos de debats acalorats i combats interns. I que ara amenaça amb l'explosió poble a poble.

«Perquè aquesta direcció és intolerable», creu Vicent Ivorra. I Miquel Llinares, número tres de la llista, socialista veterà de qui els seus companys, fent broma, diuen que és «un vertader com-

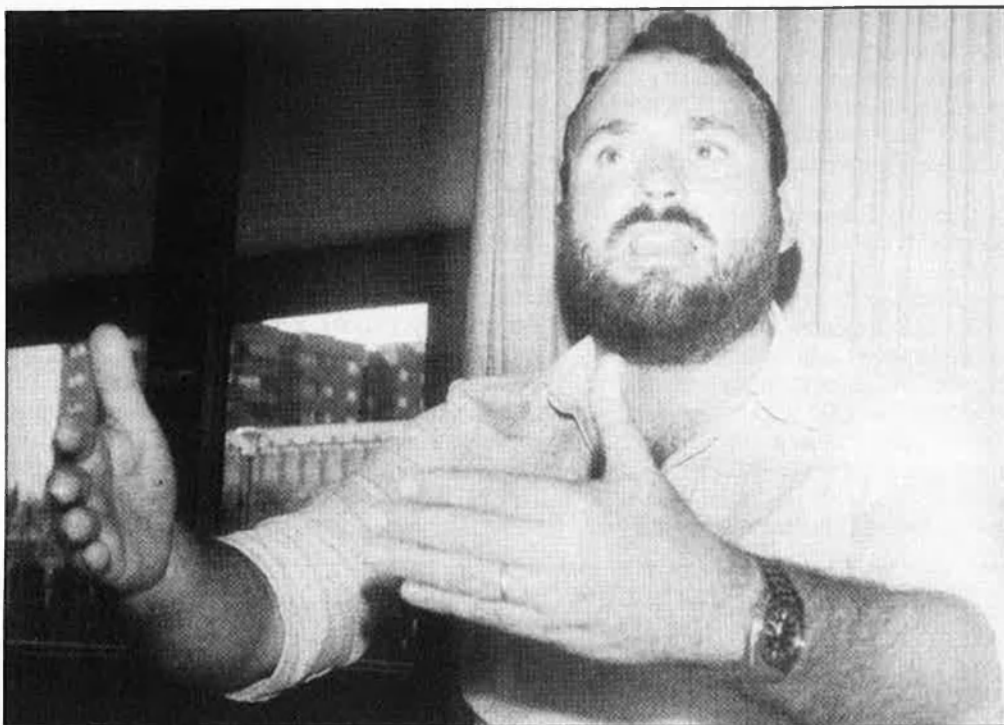
pendi, una enciclopèdia il·lustrada de Benidorm», ho subratllat: «Efectivament, perquè qualsevol partit de dretes podria fer la seua campanya. Nosaltres intentem tornar als orígens del partit, als principis, desescorar un partit girat a la dreta».

«Ens en vam donar de baixa una quarantena —quantifica Ivorra—. I molta gent que s'ha quedat a dins ens segueix de prop. És una xifra important si es té en compte que ací el PSOE té prop de tres-cents militants, a més gràcies a unes fitxes inflades amb assalariats del taxi i també amb patrons als quals els han promès la lluna. Gent que, ben sovint, diu que no és militant del PSOE».

«Ara el PSOE local ha elaborat una llista de compromís i en la campanya pretén ignorar-nos —diu de nou Miquel Llinares—. Però davant d'ells, socialistes de boqueta i nou vinguts, que dins la candidatura a penes ofereixen un deu per cent de persones del poble, nosaltres oferim una llista exempta de forasters i que arreplega la gent més antiga

del partit». «¿On anirem a parar?», es pregunta Vicent Ivorra. «A un partit socialista d'esquerres. A un agrupament que ha de plantejar-se una estratègia també a nivell nacional, autonòmic».

Al programa defensen un pla social d'habitatges i la planificació de la poca aigua d'aquest poble. Però, sobretot, una oposició rotunda al projecte del port esportiu «que acabaria amb les nostres platges i, per tant, amb la nostra riquesa» i una exigència plena de re-

Vicent Baeza Buades, alcalde del Campello.

visar el «catastròfic» PGOU de Benidorm elaborat per l'ajuntament de Catalán Chana.

«Pensem que podem obtenir dos regidors» diu el primer de la llista referint-se als sondeigs. «El problema —argumenta— és que la nostra operació, la nostra alternativa, s'ha conegut molt tard. Però en qualsevol cas, no tenim tant d'interès d'eixir de regidors com de seguir de socialistes. O continuem sent-ho o ens anem a casa».

La UPV-Benidorm sembla haver donat el vist-i-plau a la candidatura PSI per a la Corporació de la Marina Baixa. I recomana concentrar-hi els vots, almenys segons l'opinió qualificada del professor Rafael Alemany. Una solució de vot que, en l'estimació dels militants nacionalistes, és conseqüent amb la inexistència d'una candidatura local UPV, tant sola com coaligada.

L'alcalde de Calp, Francesc Camáñez Crespo, també participa de la maniobra de constitució d'una nova referència socialista. La candidatura, «Independents de Calp», «també està

INFORMACION

a favor nostre», segons Miquel Llinars. I per provar-ho hi ha «el que era secretari local de l'agrupació socialista. El problema —repeteixen— és que es va fer massa tard, encara que alguns, com l'alcalde de Calp, si haguessen volgut, tenien totes les firmes per constituir un partit».

«Els PSOE —ens diu Ivorra— no han parat de llançar-nos submarins i terceres persones per aconsellar-nos un desembarcament que no realitzarem de cap manera. Fins i tot està convençut que la mateixa UGT l'ha de votar en bloc. No tenen en compte que també està amb nosaltres una porció important del sindicat socialista, com el secretari general d'hoteleria».

L'eixida d'aquests i d'altres socialistes meridionals ha estat realment «l'única fugida». «I això que podríem haver realitzat moltíssimes candidatures. El PSI —ens comenten tots dos— ha constituït un canvi quasi total a tota la comarca. I s'ha fet només en vuit hores. L'alcalde de Sant Vicent del Raspeig, Jeroni Jaume Antón Gosálbez, ha estat el motor i el cervell del PSI. Després, com en un cas de telepatia, com si hagués estat una sola idea, tots vam deci-

dir adherir-nos-hi. I junts seguirem després de les eleccions».

J. Jaume Anton Gosálbez encapçala la llista del PSI al seu poble, Sant Vicent. Quan tot just li quedaven uns dies de vara i de poltrona consistorial. El tinent d'alcalde, Àngel Botella Santana, és el segon de la llista i s'hi inclouen també uns altres cinc regidors d'aquesta localitat industrial de l'Alacantí. A més d'un bon grapat de joves de les JJ.SS.

«Els estatuts per a la nostra constitució ens van arribar una hora abans de tancar-se el termini d'inscripció. Ens n'hem anat uns trenta-un militants, un terç, i ja hem rebut —diu aquest quasi ex-alcalde, satisfet— noves altes procedents del PSOE i inclús del PCE. Som militants amb deu anys d'experiència, fets, i representem el flanc d'esquerra del PSOE perquè, sens dubte, lluitem contra un bunker. Un bunker del qual Antonio Fernández Valenzuela —diu referint-se a l'actual president de la Diputació i futur regidor de l'Ajuntament d'Alacant com a segon de la candidatura dels socialistes— ha estat l'artífex. Ell es mou en un rotle que nosaltres i l'actual PSI no compartim».

«Jo hauria pogut seguir d'alcalde

doblegant-m'hi, fent cas de les seues propostes i acceptant el lloc que m'atorgaven. Però el que desitgem és defensar els vells principis, les idees, el veritable programa del partit. I aquestes idees —ressalta— són ja impossibles de defensar dins de l'agrupació. Jo m'he cansat de predicar en el desert i d'estar un any rere l'altre intentant-ho a les assemblees. La qüestió és estomacal. El PSOE és un partit amb ben poca ideologia i moltíssims estòmacs, amb molta dependència i servici cap als sous».

«El que traguem —estima— importa poc. La nostra idea és treballar quatre anys i els que calga per crear una bona base i una estructura forta i sòlida. I siga quin siga el resultat continuarem i creixerem, tindrem futur. Després de les eleccions ja elaborarem el nostre programa tranquil·lament, sense presses».

Anton ha estat, segons declaracions anteriors, «acaçat» pel secretari comarcal dels socialistes alacantins Antonio Martínez, a qui acusà d'haver-li pretès impugnar la candidatura. Com també a Benidorm, els ex-PSOE i ara PSI delataren el secretari general Angel de la Fuente com a autor de la corresponent invalidació. Recurs que la Junta Elec-

FIRA DEL LLIBRE 1987

VALENCIA- A VIVERS DEL 29 DE MAIG AL 7 DE JUNY

toral Provincial desestimà. Tant Martínez com De la Fuente han negat, no obstant això, qualsevol intent de fer la traveta a la concurrència del nou partit a les urnes. Una barrera que alguns han vist caiguda de la mà d'Emili Soler.

«Però és que això no és cert perquè nosaltres ho hem presentat cap impugnació», observa l'ex-director general de cultura i número quatre per a l'ajuntament d'Alacant Emili Soler Pascual, coordinador de la campanya del PSOE. «La seua presentació és absolutament legítima. I en cap cas no es tracta d'una enrabiada electoral o per llocs a les llistes d'uns pobles tan importants. És una decisió política plenament raonable i justa».

A pesar d'això, el dirigent socialista creu que el PSI pertany a «aquestes generacions espontànies i conjunturals que igual que naixen moren. Nosaltres —afirma— triuarem de nou i no ens preocupen gens. El que ens ha sorprès —explica— és que s'hi jugàs amb aquesta sigla. I més quan, per exemple, a Sant Vicent, havien decidit no presentar-se. No hi ha dubte que juguen a la confusió i que poden induir a error l'electorat, i més quan vénen utilitzant un nom que ja és registrat a Mallorca».

Efectivament, el PSI és un partit blear que, en coalició amb el Partit Socialista de Mallorca de Mateu Morro, obtingué dos diputats al parlament de les Illes en les darreres eleccions interinsulars. I que, com explica de nou Jaume Anton, «es va fundar des del PSP, aquell partit que engolí el PSOE. A Mallorca ha arribat a comptar amb 6.000 afiliats. Ací no podem predir si passarà el mateix, però de moment catorze municipis volen ja comptar amb una seu del PSI, obrir una agrupació».

«I és que no només estem certs que el projecte quallarà, sinó que tots aquests socialistes i independents que han entrat en contacte amb nosaltres demostren —diu aquesta vegada l'alcalde del Campello, Vicent Baeza Buades, també allistat en l'aventura del PSI— que estan per tallar tota classe d'interferències o intromissions dretanes. A Callosa d'En Sarrià, a Pego, a la Vila Joiosa, a Xixona, ha començat a despertar un fenomen que és comú en el fons, però que a cada poble adopta formes diferents».

«Per exemple, ací al Campello han

Jeroni Jaume Anton. Baix, Vicent Ivorra.

entrat al partit un grapat de militants que tenen de socialistes el que jo de fraire. Gent que era d'AP o de la Unió del Pueblo Espanol, aquell desfici que fundà Martínez Esteruelas, i que fins i tot, com va ser el cas d'un d'ells, ha arribat a tirar-me de sa casa [per ser socialista!]

Vicent Baeza, ex-militant fa moltíssims anys del PSAN, socialista i nacionalista «dels de veritat» també ha causat baixa fa no gens en el PSOE al costat dels regidors Arnald Alarcón, Josep Varó i Francesc Baeza. La llista que encapçala és una oferta «de lluitadors perquè amb ells, dels antics, ja només en queden dos. Trenta-set militants de tota la vida, socialistes de sempre, molts

que van entrar per l'esquerra com jo, hem dit finalment no».

Baeza és, no obstant, respectabilíssim amb el seu ex-partit, pel qual ha estat alcalde durant vuit anys. I n'assumeix les contradiccions: «nosaltres estem de part de Lerma. No tenim res contra el PSPV. Creiem que hem fet molt bé les coses però ens han apartat llançant-nos de la llista. El que ens ha mogut, vull deixar-ho ben clar, no ha estat la gent, els companys d'Alacant o del partit, sinó el PSOE que domina a Alacant amb una política que arriba a nivells insuportables».

«Nosaltres —subratlla— no ens hauríem separat d'un partit vertaderament socialista, però sí que desitgem desenganxar-nos del pragmatisme i del liberalisme excessiu que ara intenten fer-nos empassar alguns del PSOE. Reptes, cada poble ha tingut una circumstància particular, però tenim moltes coses en comú. Entre altres ser gent d'ací o d'allí governada per gent de fora».

«Els ja ens diran qui els finança —respon aquest encara alcalde davant les suaus acusacions del PSOE de comptar amb estranys suports—. Però nosaltres no estem venuts a cap grup exterior i els nostres comptes estan perfectament clars. Inclús hem hagut d'emprar les nostres cases com a seus i gastar-nos els diners de la nostra butxaca particular per pagar les coses, camisetes, megafonia i pegatines, pròpies de la campanya».

«He patit molt dins aquest partit. Ens van prometre moltes coses que després no han complit. Aquests quatre anys han estat per a mi un vertader calvari. Inclús aquesta senyera amb franja blava que, per consens del nostre partit i per respecte al conglomerat que formen he hagut de tenir ací. El moviment ha canviat, de l'Espíritu Nacional, el Falangisme i 'la unidad de la patria' al PSOE».

PACO BAUTISTA